

tiden, medmindre arbejdsministeren vil komme herop og gøre det klart, at det, der skete i den her sag, var en fejl. Det, der skete i den her sag, var en forkert håndtering fra regeringens side, og det arbejde, der blev gjort fra regeringens side i 1997 med henblik på at orientere Folketingets Europaudvalg, var ikke et godt og ordentligt stykke arbejde. Det gav ikke et retvisende billede af virkningerne af det direktiv, som man forelagde til forhandlingsoplæg. Og jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at der intet er ændret i den juridiske situation fra 1997 til 2001, intet.

Det eneste, der er ændret, er regeringens fortolkning, og derfor bliver arbejdsministeren efter min opfattelse nødt til at komme herop og erkende, at det arbejde, man lavede i 1997, ikke var godt nok, for hvis arbejdsministeren ikke gør det, hvad er så konsekvensen? Ja, så er konsekvensen, at vi ikke kan have tiltro til det, næste gang en arbejdsminister kommer og siger: Ja, men der er ingen problemer her. Det bliver aftaleimplementeret. Der bliver ikke noget lovindgreb bagefter. Der bliver ingen frister, og der bliver ikke noget erstatningsansvar osv. osv.

Sådan kan man jo ikke arbejde, og hvis Enhedslisten skal indgå i mandater for fremtiden, bliver vi nødt til at have klare linjer omkring sådanne spørgsmål.

Nu nævnte hr. Ole Sohn, at der kunne være yderligere direktiver, hvor vi har fået løfter om ren aftaleimplementering, som det efterfølgende viste sig, at der skulle være lovindgreb på. Det håber jeg ikke hr. Ole Sohn har ret i, for sådan noget må ikke ske.

I hvert fald duer det jo ikke over for Enhedslisten, hvis man kommer og giver os nogle forsikringer om, at sådan ligger landet, og det så bagefter viser sig, at det ikke holder. For der er én ting, Enhedslisten under ingen omstændigheder vil fedtes ind i, og det er den måde, som flertallet i den her sag fører EU-politik på, nemlig ved at man bilder befolkningen alt muligt ind, og så viser det sig bagefter, at det ikke holder stik. Det går altså ikke, i hvert fald ikke med vores deltagelse. Det turde stå helt klart, og derfor vil jeg sige til arbejdsministeren, at vi har et problem med henblik på fremtiden.

Nu får vi så nok løst noget af spørgsmålet omkring timegrænsen ved hjælp af en opdeling. Det er godt nok. Og så må de, som mener, de kan tage ansvaret for at implementere efter EU-diktat, tage stilling til den anden del af lovforslaget.

Nu kan jeg forstå, at flere og flere borgerlige partier på trods af deres forargelse lægger an til at luske ned i hjørnet af salen og trykke på den gule knap. Det må de jo om. Det billede, der tegner sig her, ser i hvert fald ikke stolt ud. Dansk Folkeparti og CD's melding peger jo på den lidt lunkne linje, som de borgerlige på den del er slået ind på, men jeg afventer arbejdsministerens svar på det fremadrettede, for det synes jeg er utrolig væsentligt, for at vi kan arbejde.

Hvis det så er sådan, at man forventer ved et forhandlingsoplæg, at der rent faktisk bliver en lovdel, så skal vi have det at vide, i det øjeblik forhandlingsoplægget ligger der, og ikke bagefter.

Jeg håber, det er en forholdsvis klar melding, jeg her har givet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Så vidt jeg erindrer, har Enhedslisten med meget, meget klar tale på samme måde som SF med meget, meget klar tale givet udtryk for, at det, man forsøger at bilde den danske befolkning ind om, at EU ikke blander sig i arbejdsmarkedet, er det rene vås. Så på den måde har Enhedslisten og SF fuldstændig ret.

Det, jeg gjorde opmærksom på, er, at jeg er hundrede procent sikker på, at vi inden for kort tid vil kunne sige: Hvad sagde vi? Man vil ikke acceptere udelukkende en aftaleimplementering omkring arbejdstidsdirektivet.

Så på den måde kan man sige, vi har ret. Vi er, som hr. Keld Albrechtsen gav udtryk for det, lige lukket på vej ned ad glidebanen, ad rutschebanen.

Så kommer forskellen på SF og Enhedslisten. Enhedslisten siger, vi ryger dernedad og vi vil ikke gøre noget for at forhindre det. Vi skal bare ned, for vi skal kunne sige: Hvad sagde vi? Vi havde ret. Hvorimod SF har den opfattelse, at vi har ret, og at vi har haft ret hele tiden. Nu må vi så bare forsøge at finde ud af, hvordan vi så sikrer mest muligt af den danske model på vej ned ad rampen. Og det er det, vi har fundet med den her løsning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så må jeg sige til hr. Ole Sohn, at man jo selv i et vist omfang bestemmer, om man sætter sig op på slæden og så bare tager fat på rutscheturen.

Det er vi altså ikke indstillet på fra Enhedslistens side, for det, der jo er det dybt alvorlige i